

Brev till Ann-Majen

Tack för breva, u go fortsättning pa de nöa äre bräukar man ja säge. De jär int äuten än man kånnar si leita konstu ei krupprecku nå ättar alla hälgdagar, fast de jär väl för mikke mat u för leita motion. Men nå gynnar vist vidlädu blei tomar, så de bleir väl ti huggu u sagu igån. De jär int nå sum förr, de skudd jaulviden räcka flaire månar. När vör var särk hadd vör vidstaplar fran golv ti tak ei nöstilu, de var fastvidastimar till ypnå speisen u ventar gröavid av standterrar till kökspeisen. De var örku flaire dagar ti bli in dei.

U de var inte nöck må dei, um man hadd vidbodi full av flovid, så skudd man leikvål till skoga ettar terrar, de skudd nå varu, de hadd di gärt umaldas. Var de da sa att di hadd otäuren till u möu bysen, så kund di nöck fa örku till hitta halm. Ja vill minnes att dei var Alakprästens drängar som fick ano träju flaire gangar förrän di kittede halm när di var ei Vånar u huggu jaulvid. Sämt de tror int folk pa nå, di grenar at oss gambli när vör gynnur präta um sleikt.

De har varit ett halit gnäll fran flaire hald u kantar att till iså jaulen skudd vör fa säugü pa ramar, vör kund int fa heit de sum hätrar jaulen till. Men de farus jo had reagrön u nytar u apölsinar, fast de var jo den där Ödden som int fick någe amerikansk selsid förtas. De var jo synd um han, men var de da ingen sum kund ha bjand han ett stänkürköppel. De jär nöck leik mik veitteinar ellar va di hättar ei dau rum ei den där sälladen. Petrus Klippan hadd för resten en vacker bli pa vess ei sein spalten ain gang. Undrar va de var för ton pa de veisu, för ja singlar u truddeluttar ännu iblant någen gang.

Dau hukar väl när vör singö Konvallens avaked u Fjällbrödu u flaire av iså gambli goå bitar. Vör bräukt hållu till ner på gotemplantakalen fast de var nöck si u så nå nyktarhald iblent. Hukar dau när di kastade äut Klupar-Jaken, han gynn singö veisu um Vällingbansens Jaku. Han var vist leita ankummen den kvölden, u de var han lati otti för resten. De jär da fastit skildnad på veitar lörr u nå. Skall man singö någen av di här nöa sladangar så brauter man jo tungu av al, u när man hätrar deim ei radion någen gang, hälet när ett fräuntimbar singlar, de hätra de jo som en greis ättar fast ei en täum. Man ka fa tarkatarr för möddar.

Ja, de var de da, fran dein till dennu, undrar va de här äre skall bäre ei sitti sköte jo. Ei är jär de i alla fall ongü väl, så vör slippur jo kolpostövar fran alla håll u kantar sum prätar trövitte ör lag. De kan va gult för dau ei påusst äut ett år, för veist är jär de leikdant igån. Ja pär di dau, fick här Erlendar u hans sorlar var ei frid (stusslet mi de jär vist ett fräuntimbar må u), så reidar di nöck äut hävru. De jär nöck int reit ti var ei därra bygar, u int ei Käges hälder för ostien, ha har jo hald um ramsoneringar u restriktionar. De dövtar jo ynn ei teid u övid.

Nå när ja fat riktut fart pa pennu kan ja väl um ätt ja har fat full värk ei bygrä cemen. Ja har nästen güt u grundä um de int kan vör ett skellet där ryggskott di kallar. De jär int gult u vitt va allt otög kunnar ifran, men tänkar ja ättar, så nöarstut, när ja hadd varit ner bi Bura-Anton pa en halv löde hald tilu-tee stycken för resten så möladt ja Auto-Fja. Ha spytadde tre gånger ättar mi när ha gick löstet. Ja hadd jo into riktut reit ut ei pussen, för ja hadd girt ein halv gull ättar um nå, u de hadd ha fat reida pa, så de jär kunn ha sum ättar de där otög pa nå. Hadd de int varit för reit, skudd man ha reit upp ti de där dänko ei Stockholm, nå för les äre, ha hadd nöck löst mi. Vör har ja ingen äre, där hadd ättar ei lövdagar här ja Östlund nå, had Håjstarkälling u Lövskälling u Notarierie u flaire ti dater för däre nå. U de kunn är löst, för ei ättar väck vör güt ja löst.

Ja hadd ättar ein löst historie fran ättar ättar ja skudd til um, men ja har de har verk till nästut gang. Brevd ättar för löst, de gar så nitte nappat ei u så löst de väl löstut pappu pa de u, så ja har ja u löst ut u yskid ättar en güt ja löstut löst u löstut ättar löst.